

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 86/2026-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach ČVS: KRP-10/3-VYS-KE-2025 z 12. februára 2025 a uzneseniu Krajskej prokuratúry v Košiciach č. k. 20 Kn 1/25/8800-9 zo 16. mája 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti sťažovateľov o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. júna 2025 a doplnenou 16. júna 2025 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní uvedenými v záhlaví tohto uznesenia. Žiadajú aj o ustanovenie právneho zástupcu na účel zastupovania v konaní o ich ústavnej sťažnosti.

2. Sťažovatelia podali trestné oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchaniu prečinu ohýbania práva podľa § 326a ods. 1 Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť v trestných konaniach vedených na Okresnom súde Košice II, Mestskom súde Košice a na Krajskom súde v Košiciach, a to tým, že konajúci sudcovia nesprávne vyhodnotili vykonané dôkazy, ignorovali údajnú trestnú činnosť páchanú súdnym znalcom a svedkami, nesprávne postupovali pri podaniach a návrhoch sťažovateľov, nereflektovali dôkazy o ich nevine a dopustili sa ďalších pochybení,

čo v konečnom dôsledku malo viesť k nezákonným rozhodnutiam a k ich poškodeniu a porušeniu práva na spravodlivý proces.

3. Napadnutým uznesením vyšetrovateľa bola vec trestného oznámenia sťažovateľov odmietnutá podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Sťažovatelia podali proti uzneseniu vyšetrovateľa sťažnosť podľa Trestného poriadku, ktorú prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach napadnutým uznesením zo 16. mája 2025 zamietol ako nedôvodnú. Konštatoval, že po preskúmaní obsahu spisových materiálov v označených trestných veciach sťažovateľov neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali podozrenie z protiprávneho konania sudcov.

4. Sťažovatelia v rámci svojej laickou formou podanej argumentácie považujú závery orgánov činných v trestnom konaní pri vybavovaní ich trestného oznámenia za arbitrárne a ústiace do porušenia ich označených práv.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd zdôrazňuje, že na to, aby ústavná sťažnosť bola prejednatel'ná, musí spĺňať všeobecné a osobitné náležitosti návrhu na začatie konania predpísané zákonom č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K uvedeným náležitostiam patrí podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde aj uvedenie konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd sťažovateľov. Dôležitosť tejto náležitosti ústavnej sťažnosti je daná viazanosťou ústavného súdu nielen rozsahom, ale aj dôvodmi návrhu na začatie konanie (ústavnej sťažnosti) vyplývajúcou z § 45 zákona o ústavnom súde.

6. Ústavná sťažnosť sťažovateľov je rozpísaná na viac ako piatich stranách. Ide o husto písaný text, ktorý sa atypickými gramatickými spojeniami stáva mimoriadne nezrozumiteľným. Celých vyše päť strán textu je vtieraných do troch viet, z čoho vyplýva, že argumentácia je formulovaná vo vetách, ktoré sa dĺžkou zmestia na niekoľko strán. Tým sa text dostáva do podoby, ktorá neumožňuje čitateľovi pochopiť podstatu kritiky sťažovateľov, a stáva sa vyjadrením obyčajného nesúhlasu so závermi orgánov činných v trestnom konaní pri vybavovaní trestného oznámenia sťažovateľov. Ústavný súd preto z predloženej ústavnej sťažnosti nielenže nedokáže vyvodiť konkrétne skutkové a právne dôvody vedúce podľa názoru sťažovateľov k záveru o porušení ich práv, ale ani vyhodnotiť, či sťažovatelia neuplatňujú svoje právo na ústavno-súdnu ochranu vo vecnej rovine zjavne bezúspešne.

7. Ak by v popísaných okolnostiach ústavný súd ustanovil podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom právneho zástupcu, jeho ústavno-právne kvalifikované doplnenie ústavnej sťažnosti by nestvárnalo sťažovateľmi už laicky prednesené skutkové a právne dôvody, pre ktoré podľa ich názoru malo dôjsť k porušeniu ich označených práv, ale by zákonite muselo formulovať nové dôvody ústavnej sťažnosti. V dôsledku toho by bolo v zmysle zákonného príkazu posudzovania podania podľa jeho obsahu, nie podľa jeho formálneho označenia, vyjadreného v § 39 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyhodnotiteľné nie ako doplnenie návrhu na začatie konania doručeného sťažovateľmi ústavnému súdu 12. júna 2025, ale len ako nová ústavná sťažnosť, ktorej podanie by malo za následok začatie iného („nového“) konania podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

8. Z uvedených dôvodov ústavný súd nepovažoval výzvu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde za riešenie procesne efektívne a zaručujúce účinnú ústavno-súdnu ochranu práv sťažovateľov. Ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde, a to pre nesplnenie náležitosti ustanovenej v § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku tohto uznesenia). Taktiež nebolo potrebné sťažovateľom ustanovovať právneho zástupcu postupom podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pretože v konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľov začatom 12. júna 2025 ide v rovine procesnej o zjavne bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu preto ústavný súd nevyhoviel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2026

Robert Šorl
predseda senátu